

WS altijd in je bereik :

OP HET NATIONAAL SECRETARIAAT :

- Postbus 20
Haachtsesteenweg 579
1031 Brussel
Tel: 02 / 246 36 85
Fax: 02 / 246 38 85
e-mail: wereldsolidariteit@wsm.be
rek.nr. 799-5500000-05
- voorzitter: Jan Renders
 - algemeen secretaris: André Kiekens
 - educatiedienst: An De Wit, Marcel De Prins, Nico De Beukelaer, Frieda De Koninck, Jaklien Broeckx, Rita Vandelloo
 - projectendienst: Patrick van Durme, Fabien Habimana, Musabyimana Tatien, Els Van Hoof, Thierry Manhaeghe, Jef Van Hecken
 - fondsenwerving: Fabienne Sichien, Yolande Van Droogenbroeck, Lutgarde Van Boxstael
 - administratie en financiën: Lieve Hutsebaut, Martine Stroobants, Sylvia D'heer
 - secretariaat: Natacha Meignen, Hilde Ceulemans

IN JOUW REGIO :

- Antwerpen, Nationalestraat 111 - 2000 Antwerpen
Johan Mast
Tel: 03 220 12 05 - Fax: 03 220 12 20
e-mail: jo.mast@acw.be
- Kempen, Korte Begijnenstraat 18 - 2300 Turnhout
Jef Vanhoof - Tel: 014 40 31 60 - Fax: 014 40 31 70
e-mail: jef.vanhoof@acw.be
- Mechelen, Begijnenstraat 18 - 2800 Mechelen
Bertout Hellemans - Tel: 015 29 25 53
Fax: 015 29 25 61
e-mail: bertout.hellemans@acw.be
- Brussel, Pletinckxstraat 19 - 1000 Brussel
Ronald Basteleus - Tel: 02 508 89 10
Fax: 02 508 89 03
e-mail: ronald.basteleus@acw.be
- Leuven, Bondgenotenlaan 131 - 3000 Leuven
Kris Daniels - Tel: 016 29 81 28
Fax: 016 29 05 55
e-mail: kris.daniels@acw.be
- Limburg, Mgr. Broekxplein 6 - 3500 Hasselt
Christine Kruyfhoof
Tel: 011 29 08 08 - Fax: 011 29 08 36
e-mail: christine.kruyfhoof@acw.be
- Zuid-Oost-Vlaanderen, St. Jozefsplein 2 - 9700 Oudenaarde, Koen Browaeyns
Tel: 055 33 36 71 - Fax: 055 33 36 73
e-mail: koen.browaeyns@acw.be
- Waas en Dender, H. Heymanplein 7 - 9100 St. Nikolaas
Marita Meul
Tel: 03 760 13 56 - Fax: 03 760 13 63
e-mail: marita.meul@acw.be
- Gent/Eeklo, Korenlei 20 - 9000 Gent
Herman Peeters - Tel: 09 269 96 69
Fax: 09 223 44 53
e-mail: herman.peeters@acw.be
- Brugge, Oude Burg 13 - 8000 Brugge
Kim Marlier - Tel: 050 44 43 37 - Fax: 050 34 50 37
e-mail: kim.marlier@acw.be
- Oostende-Westhoek, Dr. L. Colenstraat 7 - 8400 Oostende
Philippe Goossens - Tel: 059 55 25 63
Fax: 059 55 25 68
e-mail: philippe.goossens@acw.be
- Midden en Zuid-West-Vlaanderen, Wijngaardstraat 48 - 8500 Kortrijk
Tel: 056 23 37 13
Fax: 056 23 37 04

www.wereldsolidariteit.be

Wereld-solidariteit dank zij jou !

Enkel via de steun van duizenden mensen kan Wereldsolidariteit voortdurend en steeds meer projecten steunen in de derdewereld.

De volgende organisaties werken mee aan de campagne van Wereldsolidariteit en dragen hun steentje bij aan de fondsenwerving. Op die manier steunen zij hun eigen partners in de derdewereld en alle alle organisaties waar Wereldsolidariteit mee samenwerkt.

Wij vinden het zo vanzelfsprekend : we draaien de kraan open en we hebben water ...In Burkina moeten vrouwen elke dag kilometers ver stappen voor een emmertje drinkbaar water. Door in dergelijke elementaire basisbehoeften te voorzien en de levensomstandigheden te verbeteren, krijgt de kiemende onderlinge solidariteit een eerlijke kans om zich verder te ontplooiën. Om zo een hefboom te vormen voor structurele zélf-ontwikkeling. Wereldsolidariteit levert een wezenlijke bijdrage op beide domeinen, precies dat maakt haar werking zo waardevol."

Frank

Frank Bruggeman is communicatieverantwoordelijke van VDK Spaarbank, met hoofdzetel in Gent. VDK steunt de Paresoc projecten in West Afrika ondermeer door de "Wereldspaarrekening" en de opbrengst van hun jaarlijkse spaartombola.

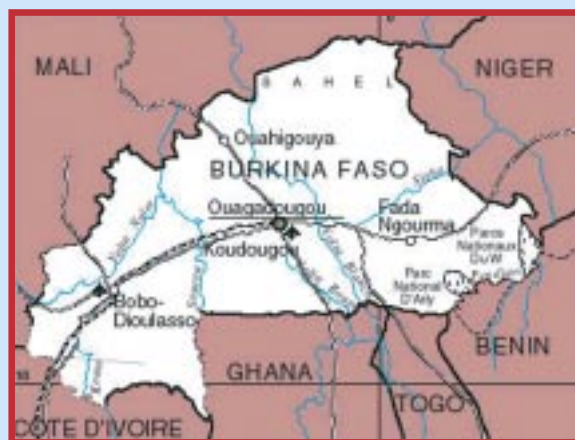
Burkina Faso: het land van de oprechte mensen

Op 4 augustus 1984 breekt de revolutie uit in Opper Volta. Het land herdoopt zichzelf tot Burkina Faso, de inwoners noemen zichzelf Burkinabé. Burkina is een woord uit het Mooré en betekent "oprecht, rechtvaardig", Faso komt uit het Dioula en betekent "land", "bé" is een woord uit de Peul taal en betekent "mensen".

Belangrijk in deze naamgeving is de erkenning dat het land bestaat uit meer dan één bevolkingsgroep. Na een korte periode van militair regime en vrijheidbeperking (tot 1988), komen er democratische verkiezingen. Sedertdien kent het land, voor Afrikaanse normen, een stabiel politiek regime en een trage maar gestage vooruitgang.

Cijfers van Afristat (centraal bureau voor statistiek van 14 Afrikaanse landen)
Bron : www.afristat.com

Aantal inwoners	11 miljoen
Jonger dan 15 jaar	48%
Ouder dan 65 jaar	4%
Munteenheid	CFA- West Afrikaanse munt gebonden aan de koers van de euro : 1euro = 655 CFA
Voornaamste landbouwproducten	Sorgho, mil en mais
Exportproduct	Katoen
Levensverwachting	54 jaar
Kindersterfte voor 5e levensjaar	107/1000 geboortes
Aantal officiële dokters	361
Aandeel medische zorgen in overheidsuitgaven	9,2%
Alfabetiseringsgraad	Volwassenen 20% Kinderen 38%
Aantal leerlingen per leraar	56
Aantal mensen met toegang tot drinkbaar water	4 miljoen
Aantal mensen met malaria	700.000
Aantal nieuw ingeschreven wagens per jaar	5.100

Uzziel

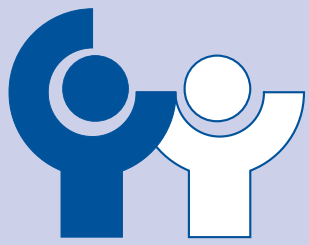
de kracht van het Paresoc programma in Burkina Faso ligt in de samenwerking tussen de verschillende partners. Mensen worden niet alleen geholpen om een inkomen te verwerven, ze kunnen tegelijkertijd in een systeem van sociale zekerheid stappen. Al is dit nog beperkt tot ziekteverzekering. De organisatie van mensen in de informele sector is hier een feit en zal leiden tot een onomkeerbaar proces van ontwikkeling.

Uzziel is coördinator van "onze Wereldsolidariteit bureau" in Afrika, gevestigd in Cotonou Benin. Hij is onze collega "van ter plaatse", animator, stimulator en kritische bevrager tegelijkertijd.

Het is moeilijk op eigen benen te staan als onrecht je voortdurend op de knieën dwingt, uw gift helpt

799-5500000-05

wereldburger

KRANT 29

WERELDSOLIDARITEIT
HAACHTSESTEENWEG 579, 1031 BRUSSEL
DRIEMAANDELIJKS

BELGIE - BELGIQUE
8500 KORTRIJK 1
AFDELING 2
4/1132

6DE JAARGANG - OKTOBER-NOVEMBER-DECEMBER 2003

Afgiftekantoor Kortrijk 1 - afdeling 2 - erkenning P309504
V.U.: André Kiekens, Haachtsesteenweg 579, 1031 Brussel

Beste wereldburger,

Als ik in het buitenland ben, probeer ik me altijd voor te stellen hoe mijn leven daar zou verlopen. In Burkina Faso kan het leven vele kanten op, maar er is één constante: het is uiterst onzeker. Hoogstwaarschijnlijk zou ik geboren zijn in een gezin van boeren of handelaars, mijn ouders zouden geen vast inkomen hebben. Als ik alle kinderziektes en hongersnoden overleef, zal ik vrij jong intrekken bij de familie van mijn man. Voor ik 20 word zal ik kinderen hebben en in het beste geval (als we niet straatarm zijn) een tweede vrouw naast mij moeten dulden. Mijn voornaamste bekommernis is om de kinderen éénmaal per dag een maaltijd te geven en bidden dat ze niet ziek worden. Op weg naar de waterpomp zie ik andere vrouwen op de markt, ze verkopen kruiden, groenten, olie, zelfgemaakte boter, ...Ik kan niets kopen en heb ook niets te verkopen. Tot ik op een dag Madame Ky tegen het lijf loop en ze me overtuigt om een kleine lening te aanvragen.

Ik ben ervan overtuigd dat het voor vele duizenden vrouwen het beste is wat ze in hun leven hebben meegemaakt: kennismaken met madame Ky. Daarom stel ik me voor dat ik ze in "mijn leven in Burkina" ook tegenkom, om me uit de spiraal van onzekerheid en armoede te helpen. Ik heb een "happy end" nodig. De voorbije 5 jaar zijn al 13.000 vrouwen ingegaan op het aanbod van madame Ky om een kleine lening te nemen bij MUFEDE, erkend voor het verlenen van microkredieten.

Projecten als MUFEDE hebben een technische kant: cijfers, tabellen, impactmetingen, budgetten, ...ze zijn onontbeerlijk bij een goed beheer. Dezelfde projecten hebben ook een menselijke kant: mensen die (graag) zien, (niet ver)oordelen en (zelf)handelen. Ik heb dit jaar in Burkina Faso geleerd dat de kiem van elk project aan de menselijke kant zit: bij mensen die in hun leven de keuze maakten om anderen mee te laten delen van hun kansen. Dat is dan ook mijn vurigste wens voor alle vrouwen van Burkina, dat ze allemaal hun eigen madame Ky mogen ontmoeten.

Geef de mensen van Burkina Faso een kans. Alleen met heel veel menselijkheid en naastenliefde halen ze het niet, ze hebben ook uw financiële solidariteit nodig. Laat madame Ky niet met lege handen naar de mensen toestappen. Elke gift van u kan aanleiding zijn tot een nieuwe lening, de start van een nieuw en beter leven voor een vrouw en haar gezin.

Fabienne

Madame Ky

Burkina Faso, vast partnerland van Wereldsolidariteit

Voor wie al langer vertrouwd is met Wereldsolidariteit is Burkina Faso een constante, reeds 30 jaar zijn er contacten met en steun voor de vakbond CNTB. Via de syndicale invalshoek leerden we de problemen van de bevolking kennen en ontdekten al gauw dat de uitdagingen voor een vakbond veel ruimer zijn dan verdedigen van de belangen van de werknemers. Burkina Faso is een land waar 90 % van de mensen geen vast werk heeft, maar leeft van het inkomen uit landbouw of kleinhandel.

Op dit moment werkt Wereldsolidariteit samen met 4 partners: de vakbond en 3 NGO's die samen een antwoord formuleren op de meest dringende vragen.

DIRS: gemeenschapsontwikkeling
RANS: coördinatie mutualiteiten
MUFEDE: verlenen van microkredieten
CNTB: initiatie in de informele sector

Ze hebben een samenwerkingsverband: PARESOC BURKINA FASO. Dit programma wordt gesubsidieerd door het BOF (Belgisch Overlevingsfonds) en de giften van Wereldburgers.

Honger is geen tijdelijk ongemak

Chronische ondervoeding is voor veel mensen in Burkina Faso "dagelijkse kost". De meeste mensen die we ontmoeten eten éénmaal per dag, en vaak éénzijdig. Schoolkinderen trekken vaak op met een lege maag, met wat geluk krijgen ze de overschot van de avond ervoor als ontbijt. Kan je het hen kwalijk nemen dat de energie ontbreekt om ertegenaan te gaan? Het gevecht tegen de honger is dan ook de belangrijkste motivatie van vrouwen om zich te verenigen en voor elkaar borg te staan bij het afsluiten van leningen en oprichten van een eigen ziekenkas.

Een land in ontwikkeling met sterke tradities

Het erf van koning Naba Kiba in het dorp Bauli, ligt er verlaten bij. De vrouwen zijn op het land en de koning werkt op kantoor in Ouagadougou. Ook anno 2003 mag je de macht van de plaatselijke koningen en de "chef de village" niet onderschatten. Het respect voor die traditionele structuur is groot en je hebt hun vertrouwen nodig om te kunnen werken.

“Lutte contre la soif”

De 50 vrouwen van het comité noemen hun project : **“lutte contre la soif”** (strijd tegen de dorst) en dat bedoelen ze letterlijk. De buitenwijken van Ouagadougou kreunen onder de hitte en het stof. Water is schaars en duur, de dichtstbijzijnde pomp staat op 1km van hun wijk.

Ze legden al hun spaargeld samen en sloten een **lening af voor de aankoop van 50 “charettes”** waarmee ze 125 liter water in één keer kunnen meebrengen. Met wat geluk, als de wachttijd aan de pomp niet te lang is, halen ze twee tonnen per dag.

Eén voor eigen gebruik, één om te verkopen in de buurt. Daarvoor moeten ze wel vroeg opstaan : 2u 's morgens, u

leest het goed. Met de verkoop van de tweede ton water betalen ze hun lening af, in 24 maand. Ze hebben intussen al een jaar achter de rug, de afbetaling verloopt vlot in het droogseizoen, als het regent ligt hun handel plat. Deze zomer jaar heeft het voor Burkinese normen veel geregend, maar vanaf november tot juni zal er geen druppel meer vallen.

Niet alleen de 50 gezinnen van de comitéleden kunnen rekenen op voldoende water en een inkomen. Ook alle klanten die water kopen varen er wel bij : het is voor elke vrouw een tijdsbesparing van ettelijke uren per dag. Die tijd gebruiken ze nu om ook een inkomensgenererende activiteit op te zetten.

Gezwoven kameraden, ze noemen zich **“mutualisten”**. Vrijwilligers van het ziekenfonds. Het zijn echte militanten, regelmatig gaan ze naar de omliggende dorpen om te praten over hun mutualiteit. Onlangs was er een spotje op de tv over de voordelen van een ziekteverzekering, maar daar kunnen zij op het platteland niet veel mee aanvangen. Ze spelen toneel: “dokter en patient”, “apotheker en klant.”

Ze spelen de schrijnende toestanden na van een gezin dat moet kiezen tussen eten of medicijnen kopen. **Ze vertellen** over de factuur die verbonden is aan één

malaria aanval : 6.315 CFA (9,5 euro).

Ze betekenen voor een boer, met een kroostrijke familie (32 personen), wat zijn jaarinkomen is : 150.000 CFA (229 euro).

Ze tonen wat generische geneesmiddelen zijn en dat je als mutualist een vaste prijs kan afdwingen.

Ze moeten vooral aantonen wie ze zelf zijn en de familiegeschiedenis van alle comitéleden goed kennen.

Een boer vertrouwt zijn schaarse centen niet aan om het even wie toe !

Dat kost tijd, gelukkig kost dat hier nog geen geld.

Madame KY

Leningen uitschrijven is als een steen in een vijver gooien, eerst heb je een kleine kring die deining veroorzaakt, later breidt dit zich steeds uit. Steeds meer mensen worden beter van die ene lening.

Gemiddeld kan je stellen dat van elke lening minstens 7 mensen beter worden.

Madame Ky is coordinator van het project MUFEDE, een kredietverlener van kleine, kortlopende leningen.

“Laafi Nooma”

Een siskaart uit België en het mutualiteitsboekje in Burkina Faso. Uiterlijk een wereld van verschil, maar in essentie hetzelfde doel : gezondheidsverzekering.

De mutualiteit **“Laafi Nooma”** (het is goed om gezond te zijn) kijkt met vrouwen naar de toekomst. Het waren

enkele vrouwen die de handen in elkaar sloegen om hun kinderen jonger dan 5 jaar te verzekeren, de ziektekosten liepen te hoog op. Kinderen stierven omdat de medicijnen niet betaalbaar waren. Nu bestrijkt hun ziekenfonds 12 dorpen in de omgeving van Pouytenga (145 km van de hoofdstad). Hun regle-

ment wordt vaak als referentie gebruikt bij de oprichting van andere kassen.

Het beheerscomité heeft onlangs de eerste conventies vastgelegd over de prijs van zorgen en geneesmiddelen met de medische centra van de streek.

Eén van de grote vernieuwingen die het comité doorvoerde is de gezinskaart (7 personen). Bij vele ziekenkassen moet je per gezinslid betalen, dat betekent dat arme gezinnen vaak een verscheurende keuze moeten maken : wie wordt verzekerd ?

Als lid van deze mutualiteit heb je als volwassene recht op twee ziekteperiodes per jaar (consultatie + geneesmiddelen), voor de kinderen ligt de grens op 6.

Een gezinskaart kost 450 CFA /maand. (70 eurocent). Hospitalisatie en invaliditeit worden niet verzekerd.

Ferre

De aanpak van de partners van Wereldsolidariteit is gericht op het aanmoedigen van kleinschalige initiatieven door de lokale gemeenschappen zelf. Dit heeft duidelijk een gunstig effect, zekere op de materiële levensomstandigheden. Het systeem van de microkredieten leert hen tegelijkertijd medeverantwoordelijkheid op te nemen en hun toekomst zelf in handen te nemen. Ik stelde bij de Burkinabé, ondanks hun armoede, een gevoel van eigenwaarde en een grote solidariteit vast.

Ferre Pauwels is communicatieverantwoordelijke van Arcopar. Arcopar verleent structurele steun aan het Paresoc programma van Wereldsolidariteit in West-Afrika.

“Poules Bicyclettes”

Het is de nationale feestshotel en in elk hotel zal je het op de kaart vinden. Als er al vlees wordt gegeten is het hoofdzakelijk kip.

Etienne Pitriopa is informaticus bij de Nationale Kas voor Sociale Zekerheid van Burkina Faso. Hij behoort dus tot de 10% mensen met een vaste job met inkomen en sociale zekerheid. Je zou hem niet verwachten als klant bij MUFEDE.

Toch heeft Etienne een krediet gekregen voor de bouw van een pluimveebedrijf. Twee mannen passen de 900 dieren op, 5 vrouwen verkopen de eieren op de markt. De lening wordt netjes afbetaald en 7 gezinnen hebben een vast inkomen. Hij heeft een aanvraag lopen voor een tweede krediet.

150 km verder in Pô, hebben 15 werkloze jonge mannen samen een boerderij gebouwd met de lening van MUFEDE. Ze kweken ook kippen, voorlopig een 20-tal. De mannen beschikken nog niet over het nodig kapitaal om meer kippen aan te kopen. Maar het enthousiasme is groot en de opbrengst van elke verkoop dient om nieuwe dieren aan te kopen. We moeten volgend jaar nog eens terugkomen zeggen ze.

association mixte des personnes handicapées de Pô

De vereniging bestaat uit meer dan 200 leden, vooral blinden en personen met een fysieke handicap.

Rachel, voorzitter, vertelt vanuit haar rolstoel:

"deze groep betekent heel veel in ons leven. Als gehandicapte heb je niet veel kansen

in dit land. Ouders schamen zich, je voelt je een last voor de familie, naar school gaan kan helemaal niet, je kan niet helpen op het land of in het huis houden.

Als lid van de vereniging kan je een krediet krijgen om een eigen activiteit op te zetten: zeep maken, stoelen vlechten, borduren, kippen of varkens kweken, restaurant, ...

Met de vereniging zelf hebben we een lening afgesloten voor de bouw van ons vergadercentrum. Een deel ervan gebruiken we als graanbank, op die manier kunnen we het gebouw onderhouden."

Marie Claire is in haar jeugd getroffen door polio, ze heeft haar eigen kapperszaak, leidt het kerkkoor en organiseert het jaarlijks muziekfestival van Pô. *"Ons leven verandert niet alleen op financieel vlak: we worden niet meer uitgesloten, we voelen ons zelfzekerder, onze ouders zijn terug fier op ons. Sommige leden konden genoeg sparen om een operatie te ondergaan. De organisatie verdedigt de belangen van personen met een handicap, we hebben een stem in de gemeenteraad."*

Charles

in onze projecten werken we op dit moment uitsluitend met vrouwen. Vrouwen doen alles voor de overleving van hun gezin, dat maakt hen creatief en trouw in het afbetalen van de lening. Eén van onze eerste "klanten" is een vrouw die nog nooit een motor van dichtbij gezien had, nu heeft ze een garage waar ze 5 mannen tewerk stelt.

Charles is vrijwilliger bij de vakbond CNTB. Hij begeleidt de projecten "sociale economie" die de vakbond ontwikkelt binnen de informele sector.

De meisjes van Cascade

Burkinabé zijn optimisten, dachten we. We weten dat er mensen honger lijden, maar we zien het niet. We horen dat kinderen sterven aan ziektes die bij ons makkelijk te genezen zijn, maar we zien enkel lachende gezichtjes. Er zijn amper bedelaars, mensen vallen ons niet lastig met hun verhaal om iets los te krijgen.

De meisjes van Cascade drukten ons met de neus op de feiten: *"misschien lachen we veel, maar vanbinnen huilen we."*

Iedereen kreeg een krop in de keel toen Chantal werd gevraagd te vertellen waarom ze het werk in Cascade zo hard nodig heeft.

"Ik ben 33 jaar en heb drie kinderen, ik woon terug bij mijn ouders nadat mijn man is overleden. Mijn ouders krijgen er nu 4 mensen extra bij, ik heb dit loon nodig om mijn kinderen te eten te geven en hen naar school te laten gaan. Voor mijn man stierf woonden we bij zijn familie, we hadden ons huisje en konden rondkomen. De broers van mijn man gaven mij de schuld van zijn dood, ze zochten argumenten om mij weg te krijgen. Ik heb alles moeten achterlaten."

Madame Ki bevestigt ons achteraf dat deze praktijk vaak voorkomt. Het verhaal van Chantal is één van de 143 verhalen die elk van de werknemers van Cascade kunnen vertellen. Het zijn alleenstaande vrouwen met kinderen die de parttime job broodnodig hebben. Samen hebben ze "Benkadi" opgericht, een vereniging waar ze borg staan voor elkaar bij het afsluiten van een lening bij MUFEDE. Chantal bijvoorbeeld heeft een vuur en kookpot gekocht en materiaal voor het maken van "beignets", die verkoopt ze aan voorbijgangers. Haar loon bij Cascade en haar "petit commerce" houden haar familie uit de armoede.

De arbeidsplaatsen bij Cascade zijn beperkt, als er iemand ontslag neemt, staan vrouwen soms van 3u 's nachts aan de deur om het contract vast te krijgen. De Vrouwen worden aangemoedigd om voor zichzelf te beginnen, ze maken zo plaats vrij voor anderen.

Alimata

als vrouwen hun lening niet op tijd terug betalen, mag je er zeker van zijn dat ze dit geld gebruikt hebben om geneesmiddelen te kopen voor hun zieke kinderen. Dit is het aanknopingspunt om hen te overtuigen om aan te sluiten bij het ziekenfonds van hun groep. Er kan nog geen sprake zijn van één groot ziekenfonds zoals bij jullie, voor mensen die nog nooit te maken hebben gehad met enige vorm van sociale zekerheid is die stap nog veraf.

Alimata is boekhoudster bij RAMS, de overkoepelende organisatie die steun verleent bij de oprichting en uitbouw van lokale ziekenfondsen.

Hoe het begon voor Wereldsolidariteit : waterpompen

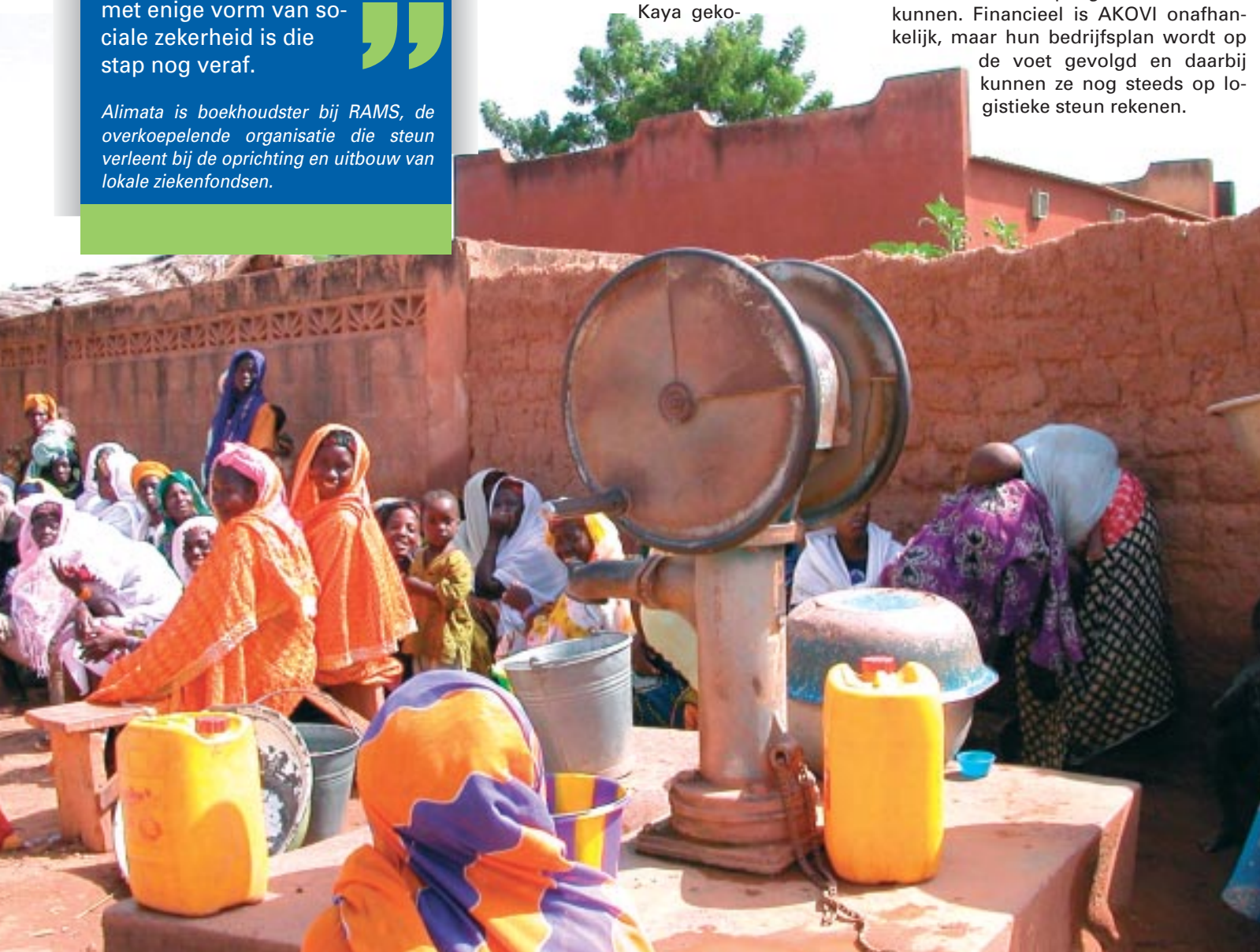
In de voorbije 15 jaar zijn er in de provincie Sanmatenga 125 waterpompen geïnstalleerd. Elke pomp wordt beheerd door een buurtcomité. Ze onderhouden de pomp en rekenen een bijdrage voor elke emmer water die boven wordt gehaald.

AKOVI is de organisatie die putten boort en pompen installeert, ze is opgericht met steun van Wereldsolidariteit. Niet toevallig werd als standplaats Kaya geko-

zen, aan de grens met de Sahel. Een streek waar elke druppel water kostbaar goed is.

Intussen is AKOVI een zelfstandig bedrijf geworden. Ze wachten op hun officiële erkenning en handelsregister om te kunnen meedingen naar openbare aanbestedingen.

Ontwikkelingssamenwerking is ook loslaten, projecten met een commercieel karakter moeten op eigen benen verder kunnen. Financieel is AKOVI onafhankelijk, maar hun bedrijfsplan wordt op de voet gevolgd en daarbij kunnen ze nog steeds op logistische steun rekenen.

Louis

In Burkina heb ik hoop gezien en levenskracht, eigen kracht om het tij te keren. Door de oprichting van mutualiteiten, nog klein maar alles groeit. En ze maken het verschil: je malaria aanval laten verzorgen of eraan kapot gaan. En Wereldsolidariteit steunt die aanpak op eigen kracht. Geen belerend wijsvingertje meer. En het werkt. Ze hebben mijn sympathie. De Burkinenzen én WS

Louis Mariën, hoofdredacteur "Visie". Citaat komt uit Visie van 7-11-2003.